

Pentru „pământ arabil“ se cunoaște cuvântul [n'ivъ]m cunoscut și în limba rusă literară contemporană și care în *Dictionarul etimologic al limbii ruse* (P. 605) figurează cu indicația „loc. Sevsk“.

Locul de pe care s-a cererat grâul, ca și cel de pe care s-a recoltat stuful se numește [st'e'rn'á], la P. găsim стернь, ~ á — ucr. bielorus, pg. 385). Aria pentru treierat este denumită ca și în alte graiuri rus. de sud și în ucr. [γarmán] (cf. H. I 274); verbul va fi [γarmán'it']¹.

Pentru grăunțe în general (de grâu, seară ș.a.) folosesc [z'ernó].

Este interesant faptul că o suprafață de pământ cultivabilă (cca. 2000 m.) se numește [lan] sau [plan]; la Dal' primul cuvânt figurează cu indicația „sudic“, cunoscut în regiunea Tula ș.a. suprafață egală cu 10 desetine; La P. găsim indicația „dial.“ — măsură de pământ ca și în alte limbi slave (433); ucr. лан, pol. łan. Cea de a doua denumire rămîne neclară, nu e atestată de dicționarele care ne-au stat la dispoziție.

Dintre denumirile de plante alimentare am notat; [γaróx] — mazăre, cunoscută în limbile est-slave; [kapústъ] 'varză', [aγur'éc] 'castravete'; [baklažán'e] — 'tomate', sau [krásnyъ] — 'roșii'; [ukróp] — 'mărar'; [p'etrúškъ] — 'pătrunjel'; [č'isnók] — 'usturoi' [xr'en] — 'hrean'; [cybúl'a] — 'ceapă' (v. ucr., rus. — sudic); [mórkvъ] (ucr.) — 'morcov'; [kabák] 'dovleac', probabil sub influența denumirii românești avem flex. -a în [fa-sól'a] (v. rus. фасоль) — 'fasole'. Aci amintim și denumirea [str'uk] 'păstăie', în care deocamdată ne apare inexplicabilă palatalizarea lui r. Fonetismul nu este cunoscut altor graiuri sau limbi slave.

Pentru „zarzavaturi“ în general vorbitorii folosesc cuvântul „z'é'en“ dar graiul cunoaște și sinonimul romînesc *zarzavat*, ca și împrumutul *praz* (în grai apare și *praza*, probabil prin analogie cu [cybúl'a]).

Pentru fructe am notat denumiri comune și altor graiuri rusești ca: [klubn'íkъ], [sl'ivъ], [č'ir'és'n'ъ], [v'is'n'ъ], [d'áblъkъ] și [d'áblъn'ъ] — pentru copac.

Altoirea — [kьl'iróukъ] cunoaște o reducere a vocalei primei silabe, înlocuind și [u-] cu [-ъ-], iar v > u; rus. окулировка — înlocuirea este evidentă.

Ne oprim asupra denumirii [γutúlkъ] — 'gutuie'; 'gutui' [γutúlъ], dintre care prima este un derivat obținut prin sufixarea unui împrumut romînesc². Cuvântul cunoscut în grai nu e atestat de dicționare, rusa cunoaște alt cuvânt — *аўсá*. Nu există nici o îndoială asupra faptului că denumirea a fost adoptată de vorbitori doar după stabilirea lor în aceste locuri.

Mai includem aci două denumiri, aceea a dudului și a trandafirului: [šalkón'icъ] (semnalăm schimbarea accentului (cf. Dal' 627 — шекловица); [rózik] — 'tufa și floarea' — denumirea specifică graiului (Dal' dá — розовик — 'de culoare roz', la H. nu figurează, iar în ucr. avem ca și în rusă *póza*), fără să fie percepută ca derivat — diminutiv în absența cuvântului *роза* în grai.

Păduri prin apropiere nu sînt. Pentru încălzit iarna se folosește stuful. Cea mai cunoscută și mai apropiată este pădurea de la Letea care se găsește totuși la o distanță apreciabilă. Vorbitorii folosesc pentru „pădure“ cuvântul

¹ 'a armăni' — comun pentru Dobrogea (v. ALR).

² *Dicționarul limbii romîne moderne*, București, 1958, DLRM (vezi prescurtări) (cydonia vulgaris) — lat. cotoneus (malus) + sb. gdunja, p. 351.